

fabian.ttf

Fabian

V Cézarei žil istý muž menom Kornélius, stotník kohorty, zvanej italská. Bol nábožný a bohabojný s celým svojím domom. Dával veľa almužien ľudu a usťavične sa modlil k Bohu. Raz okolo tretej hodiny popoludní videl jasne vo videní Božieho anjela, ako prichádza k nemu a oslovuje ho: „Kornélius!“ Ale on na neho hľadel a prelaknutý povedal: „Čo je, Páne?“ Odpovedal mu: „Tvoje modlitby a tvoje almužny vystúpili pred Božiu tvár a on si na ne spomenul. A teraz pošli mužov do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva u istého Šimona, garbiara, čo má dom pri mori.“ A keď anjel, čo s ním hovoril, odšiel, zavolať si dvoch služov a nábožného vojaka z tých, čo mu boli podriadení, všecku im porozprával a poslal ich do Joppe. Na druhý deň, keď boli na ceste a blízili sa k mestu, Peter vyšiel okolo poludnia na strechu modliť sa. Keď vyleadol, chcel jest. Kým mu pripravovali, padol do vystreženia. Videl otvorené nebo a zostúpovať akúsi nádobu, ako veľké prestieradlo, spúštané za štyri rohy na zem. Boli v nej všetky druhy štvornožcov, zemeplazov a nebeské vtáctvo. I zaznel mu hlas: „Peter, vstaň, zabíjaj a jedz!“ Ale Peter povedal: „Nijakým činom, Páne, ved' som nikdy nejedol nič poškvrenené a nečisté.“ Ale hlas sa mu ozval znova, druhý raz: „Čo Boh dciestil, ty renazývaj poškvreneným.“ Toto sa opakovalo tri razy a hned' bola nádoba vzatá do neba. Kým bol Peter v rozpakoch, čo to bol za úkaz, ktorý videl, zastali pri bráne muži, ktorých poslal Kornélius, a dopytovali sa na Šimonov dom. Zavolali a pátrali sa, či tam býva Šimon s prímením Peter. Ako Peter premýšľal o videní, Duch mu povedal: „Hľadajú ňa traja muži. Vstaň teda, zíd' dolu a bez váhania chod' s nimi, lebo som ich ja poslal.“ Peter zišiel k mužom a povedal: „Ja som ten, ktorého hľadáte. Kvôli čomu ste prišli?“ Oni povedali: „Stotník Kornélius, spravodlivý a bohabojný muž, ktorému celý židovský národ vydáva svedectvo, dosiaľ pokyn od svätého anjela aby si ňa pozval do domu a vypočul tvoje slová.“ Zavolal ich teda dnu a pohostil. Na druhý deň vstal a šiel s nimi a niektorí bratia z Joppe ho sprevádzali. V ďalší deň prišiel do Cézarey. Kornélius ich už čakal spolu s pozvanými príbuznými a najbližšími priateľmi. Keď Peter prichádzal, Kornélius mu vyšiel v ústrety, padol mu k nohám a poklonil sa. Ale Peter ho zdvíhol a povedal mu: „Vstaň, aj ja som len človek.“ Ako sa s ním rozprával, vošiel dnu a našiel tam mnoho zhromaždených. I povedal im: „Vy viete, že Žid sa nesmie spolieť ani stretnúť s cudzincom. Ale mne Boh ukázal, že nemám nikoho nazývať poškvreneným alebo nečistým človekom. Preto som prišiel bez váhania, keď ste ma pozvali. A pátram sa, kvôli čomu ste ma pozvali?“ Kornélius povedal: „Sú to štyri dni práve v tuto hodinu, čo som sa o tretej hodine popoludní modlil vo svojom dome. Tu preto mnou zastal muž v bielom odevze a povedal mi: „Kornélius, tvoja modlitba je vyslyšaná a Boh si spomenul na tvoje almužny. Pošli teda do Joppe a zavolaj si Šimona s prímením Peter; býva v dome garbiara Šimona pri mori.“ Hned' som teda poslal po teba a ty si dobre urobil, že si prišiel. A teraz sme my všetci tu pred Bohom tvárou, aby sme vypočuli všecko, čo ti Pán prikázal.“ Vtedy Peter otvoril ústa a povedal: „Naozaj poznávan, že Boh renazdrža níkomu, ale v každom národe mu je milý ten, kto sa ho bojí a koná spravodlivo. Synom Izraela zoskal slovo a zvestoval pokoj skrize Ježiša Krista; on je Pánom všetkých: Vy viete, čo sa počnúc od Galiley po krst, ktorý hľásal Ján, diaľo po celej Judei; ako Boh pomazal Ježiša z Nazareta Duchom Svätým a mocou a on chodil, dobre robil a uzdravoval všetkých posadnutých diablotom, lebo bol s ním Boh. A my sme svedkami všetkého, čo urobil v judejskej krajinie i v Jeruzaleme. Ale zavesili ho na drevo a zabili. Boh ho tretieho dňa vzkriesil a dal mu, aby sa zjavil – nie všetkému ľudu, ale svedkom, ktorých Boh vopred určil, nám, čo sme s ním po jeho zmŕtvychvstaní jedli a pili. A prikázal nám, aby sme ľudu hlásali a dosvedčovali, že to jeho Boh ustanoval za sudcu živých i mŕtvych. Jemu vydávajú všetci proroci svedectvo, že pre jeho meno dosiahne odpustenie hriechov každéj, kto v neho verí.“ Kým Peter toto hovoril, zostúpil Duch Svätý na všetkých, čo počúvali slovo. A veriaci z obriezky, čo prišli s Petrom, žasli, že sa dar Duha Svätého vylial aj na pohanov, lebo ich počuli hovoriť jazykmi a velebiť Boha. Vtedy Peter povedal: „Môže ešte niekto zabrániť, aby boli vodou pokrstení tí, čo dosťali Duha Svätého tak ako my?“ A rozkázal ich pokristiť v mene Ježiša Krista. Potom ho prosili, aby u nich niekoľko dní zostal.